

EL CONVIDAT MOSCA

Republicana o demòcrata?

Apolítica... Com a molt, ecologista, anti insecticides, sobre tot.

Per què doncs va inclinar-se per anar amb el candidat republicà Mike Pence?

No m'agrada el negre.

Racista?

No, mosca. Ens atrau el blanc.

Com es diu?

Ja li he dit, mosca.

Però tindrà un nom, tots nosaltres tenim un nom.

Als humans no els fa vergonya volar entre la merda. A nosaltres sí. I dir-se mosca dóna més anonimat. Els republicans ara em diuen "cojonera" però no és veritat. Em dic mosca.

Tot Déu –i la premsa- està pendent de les declaracions de la mosca. En confiança, que va veure en el cap del Sr. Pence?

Pèls.

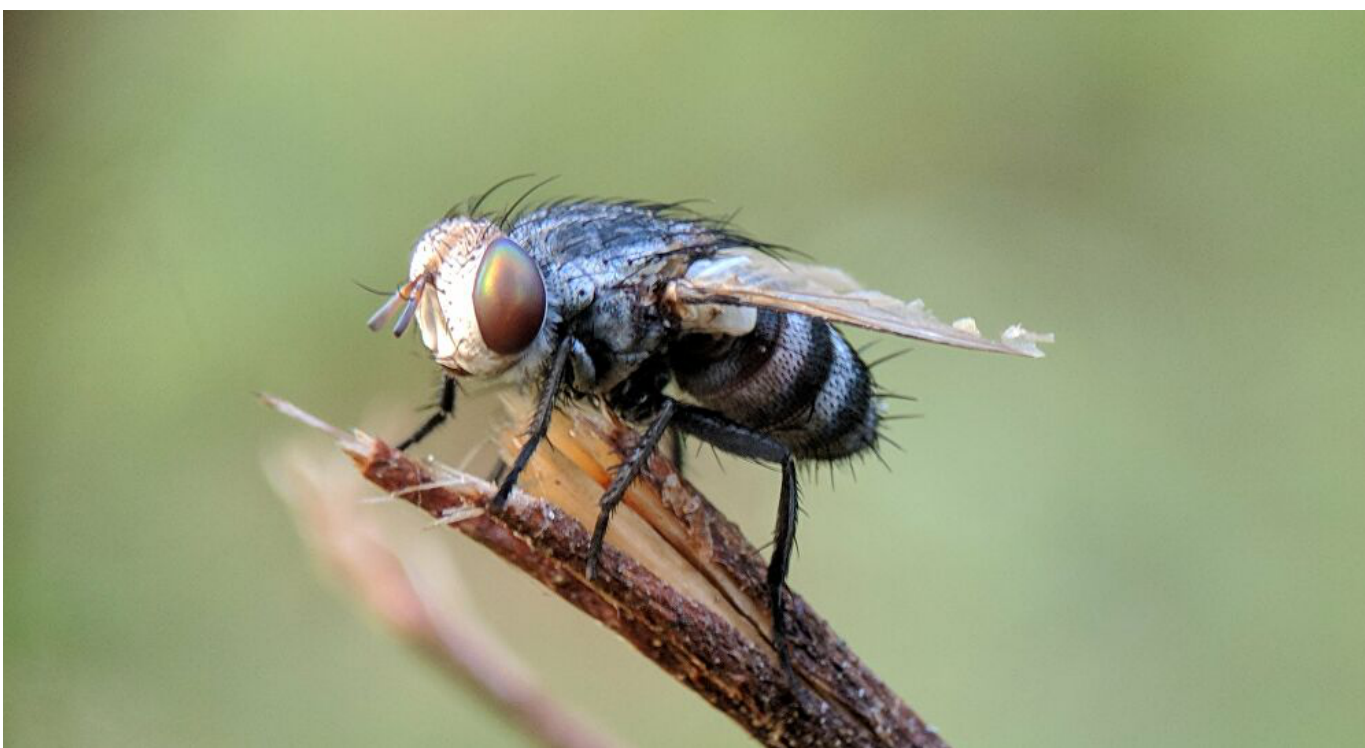
I?

Una mica de caspa. Res més. Pèls i caspa.

Idees?

La mosca es parteix de riure es posa cap per avall agitant molt les ales. Rebombori a la sala. Crits de traïdora, traïdora. Dues patrulles policials entren carregats d'esprais. La mosca vola desesperada buscant una sortida. No arriba a temps. Un núvol d'insecticida senes olor (per no deixar pistes) l'envolta i cau espaterrada. La policia se l'endú (per no deixar pistes).

Era un demòcrata infiltrada, una espia xinesa, diu un secretari de Trump.

LA KINTA FORKA

UN REI AVORRIT

A Espanya mai cal demanar com ha regnat un Rei sinó com ha aconseguit fugir. Marxant discretament de Madrid cap a Abu Dhabi, el tres d'agost passat, "l'Infant terrible" de les monarquies europees, l'antic rei d'Espanya Juan Carlos s'ha afegit a la llarga llista de reis exiliats.

Ningú no el va obligar a fugir sinó és el futur del seu fill Felipe VI i el risc d'un escàndol d'estat fonamentat en els rumors sobre fortunes amagades a mig planeta. El pagament de comissions il·lícites i altres tràfics d'influència no són només una tara de les repúbliques. Els reis, des de sempre, han caigut en la temptació del robatori de bens públics. Però actualment hi ha hagut un gran canvi en el que la moral i la virtut s'han convertit en el cor del poder legítim. Ara els ciutadans exigeixen que els reis també siguin ètics i honestos.

La transparència, la opinió pública i la sospita han fet la seva labor i han posat a l'abast judicial els cent milions que diuen que Juan Carlos té, un generós regal del règim saudita de quan, el 2008, es construïa el tren d'alta velocitat entre Ryad i Medina. Però no s'acaba aquí, també hi ha l'afer dels comptes a Suïssa, una ex-amant xivata amb un acomiadament de seixanta-cinc milions. Un regal reial!

Els poders fàctics espanyols han volgut enterrar el cas de l'ex-Rei mentre que la cúpula del sistema judicial ha impedit qualsevol investigació. Mentre, els ciutadans es van posicionant cada vegada més contra la institució monàrquica. És una bomba a retard.

Encara hi ha espanyols que enyoren aquell Rei de la transició

democràtica, aquell del discurs del 24 de febrer del 1981 que va fer caure les ales del tricorni d'aquell tinent coronel de la guàrdia civil que es va atrevir a amenaçar els diputats amb pistoles i metralletes. Pobre Tejero. Per cert que els rumors també diuen que és el Rei qui el va trair.

Que bonic aquell discurs: "La corona, símbol permanent de la unitat de la pàtria...". Aquell dia Franco va morir per segona vegada però contentíssim. Per fi tenia el fill que mai va tenir. El Rei parlava com ell, traïa com ell, actuava com ell i robava com ell. Trenta nou anys més tard de regnat l'han fet vell, decrepit i despulat de prestigi atropellat per la seva inconsistència i cupiditat. De fet potser es va avorrir de ser Rei? Potser va jugar a prínceps lladres?

I per tant no hauríem d'oblidar que als "Borbons" no els agrada ni la misèria ni la improvisació. L'hi ve de família. El 1815, amb el retorn de Napoleó, el borbó Lluís XVIII va haver de vendre's els

(continua a la pàgina 6)